

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

chorwacki

Swipe to change

Drobne roszczenia

Chorwacja

1 Istnienie szczególnego postępowania w sprawie drobnych roszczeń

W Republice Chorwacji drobne roszczenia są uregulowane w przepisach art. 457–467.a kodeksu postępowania cywilnego (Zakon o parničnom postupku, zwany dalej „ZPP”) (dziennik urzędowy Republiki Chorwacji – „Narodne Novine” nr 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 oraz 70/19), natomiast europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń na podstawie rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń jest uregulowane w przepisach art. 507.o–507.ž ZPP.

1.1 Zakres postępowania, próg

Maksymalna wysokość roszczenia w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń przed sądem rejonowym (*općinski sud*) wynosi 10 000,00 kun chorwackich. Maksymalna wysokość roszczenia w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń przed sądem gospodarczym (*trgovački sud*) wynosi 50 000,00 kun chorwackich.

Do drobnych roszczeń zalicza się również roszczenia niemajątkowe, w przypadku gdy powód wskazał w pozwie, że zamiast zaspokojenia tego roszczenia żąda konkretnego odszkodowania w kwocie nieprzekraczającej 10 000,00 kun chorwackich (w postępowaniu przed sądem rejonowym) lub 50 000,00 kun chorwackich (w postępowaniu przed sądem gospodarczym).

Drobne roszczenia obejmują także roszczenia niemajątkowe, w przypadku gdy powód żąda wydania ruchomości, której wartość wskazana przez powoda w pozwie nie przekracza 10 000,00 kun chorwackich (w postępowaniu przed sądem rejonowym) lub 50 000,00 kun chorwackich (w postępowaniu przed sądem gospodarczym).

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami rozporządzenie (WE) nr 861/2007, które reguluje europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, ma zastosowanie wówczas, gdy wartość przedmiotu sporu, z wyłączeniem wszystkich odsetek, wydatków i kosztów, nie przekracza 2 000 euro w chwili wpłynięcia formularza pozwu do sądu właściwego.

1.2 Stosowanie postępowania

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń prowadzą sądy rejonowe lub gospodarcze zgodnie z przepisami art. 34 i 34.b ZPP dotyczącymi właściwości rzeczowej. Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń wszczyna się w drodze wniesienia pozwu do właściwego sądu, tj. przez złożenie u notariusza wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie dokumentu urzędowego w przypadku terminowego wniesienia dopuszczalnego zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności.

1.3 Formularze

Formularze, inne wnioski lub oświadczenia wnosi się na piśmie za pośrednictwem faksu lub wiadomości e-mail oraz wykorzystuje się je wyłącznie do celów europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 861/2007.

Nie ma innych gotowych formularzy służących do wytaczania powództw w sprawie drobnych roszczeń.

1.4 Pomoc

Kodeks postępowania cywilnego nie zawiera przepisów szczególnych dotyczących pomocy prawnej w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń. W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń powoda może reprezentować adwokat (*odvjetnik*).

Powód ma prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej, jeżeli spełniono wymogi przewidziane w ustawie o bezpłatnej pomocy prawnej (Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći, „Narodne Novine” nr 143/13 i 98/19).

Informacje na temat systemu nieodpłatnej pomocy prawnej w Chorwacji są dostępne pod adresem: <https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Zasady dotyczące przeprowadzania dowodów

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń strony muszą powołać wszystkie fakty, na których opierają swoje roszczenie, nie później niż przy wnoszeniu pozwu lub odpowiedzi na pozew, jak również powołać wszystkie dowody na potwierdzenie tych faktów.

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń w przedmiocie sprzeciwu od nakazu zapłaty powód ma obowiązek powołać wszystkie fakty, na których opiera swoje roszczenia, jak również powołać wszystkie dowody na potwierdzenie tych faktów nie później niż przy złożeniu w sądzie stosownego pisma procesowego w ciągu 15 dni od dnia otrzymania postanowienia o uchyleniu nakazu zapłaty.

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń w przedmiocie sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwany ma obowiązek powołać wszystkie fakty, na których opiera swoje roszczenia, jak również powołać wszystkie dowody na potwierdzenie tych faktów nie później w ciągu 15 dni od dnia otrzymania pisma procesowego powoda, w którym powód przedstawił wszystkie fakty będące podstawą jego roszczenia i dowody na potwierdzenie tych faktów.

Strony mogą powołać nowe fakty i dowody na posiedzeniu wstępnym (*pripremno ročište*) wyłącznie wtedy, gdy nie z własnej winy nie mogły ich powołać w pozwie, w odpowiedzi na pozew lub w pismach procesowych przewidzianych we wskazanych powyżej przepisach, w których powołano wszystkie fakty będące podstawą roszczeń i dowody na potwierdzenie tych faktów.

Nowe fakty i dowody powołane przez strony na posiedzeniu wstępnym z naruszeniem wskazanego powyżej przepisu zostaną pominięte przez sąd.

Do przeprowadzania dowodu zastosowanie mają przepisy ogólne ZPP. Dowody w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń mogą zatem obejmować: oględziny, dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłego zlecone przez sąd oraz zeznania stron, przy czym sąd rozstrzyga, które z powołanych dowodów przeprowadzi w celu ustalenia okoliczności faktycznych sprawy.

Więcej informacji na temat dowodów i przeprowadzania dowodu można znaleźć w zakładce „Przeprowadzanie dowodów – Chorwacja”.

1.6 Procedura pisemna

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń jest postępowaniem pisemnym.

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń pozew zawsze doręcza się pozwanemu, aby umożliwić mu wniesienie odpowiedzi na pozew. Wzywając strony do stawienia się na posiedzeniu wstępnym, sąd poucza strony, że: pozew uznaje się za cofnięty, jeżeli powód nie stawi się na posiedzeniu wstępnym; na posiedzeniu wstępnym nie można powołać nowych faktów ani dowodów, z wyjątkiem sytuacji określonych w art. 461.a akapit szósty ZPP (jeżeli strony nie z własnej winy nie mogły powołać faktów ani dowodów w pozwie lub odpowiedzi na pozew bądź w pismach procesowych, o których mowa w art. 461.a akapit trzeci i czwarty ZPP); zakończy posiedzenie wstępne i przeprowadzi rozprawę na tym samym posiedzeniu, chyba że nie jest to możliwe z uwagi na okoliczności sprawy zgodnie z art. 461.a akapit szósty ZPP; od orzeczenia można się odwołać, wyłącznie podnosząc zarzut niewłaściwego zastosowania prawa materialnego i rażącego naruszenia przepisów prawa cywilnego procesowego, o którym mowa w art. 354 akapit drugi ZPP (z wyjątkiem art. 354 akapit drugi pkt 3), a więc w następujących sytuacjach:

- pkt 1 – jeżeli w wydaniu orzeczenia uczestniczyli sędzia, którego należało wyłączyć z mocy samej ustawy (art. 71 akapit pierwszy pkt 1–6 ZPP) lub którego wyłączono na mocy orzeczenia sądowego, lub osoba, która nie posiadała statusu sędziego;
- pkt 2 – jeżeli wydane orzeczenie dotyczy powództwa wytoczonego w sprawie, która nie należy do właściwości sądów (art. 16 ZPP);
- pkt 4 – jeżeli sąd, wbrew przepisom ZPP, wydał orzeczenie w oparciu o niedopuszczalne czynności stron w odniesieniu do roszczeń (art. 3 akapit trzeci ZPP);
- pkt 5 – jeżeli sąd, wbrew przepisom ZPP, wydał wyrok w oparciu o uznanie powództwa lub zrzeczenie się roszczenia, wydał wyrok zaoczny lub wydał wyrok bez przeprowadzenia rozprawy;
- pkt 6 – jeżeli w wyniku działań niezgodnych z prawem, w szczególności niedoręczenia, którakolwiek ze stron została pozbawiona możliwości przesłuchania przez sąd;
- pkt 7 – jeżeli sąd, wbrew przepisom ZPP, odrzucił wnioski strony o zezwolenie na posługiwanie się własnym językiem lub pismem w postępowaniu oraz na uczestniczenie w postępowaniu we własnym języku, a strona zaskarżyła postanowienie sądu na tej podstawie;
- pkt 8 – jeżeli osoba, która nie ma zdolności procesowej, uczestniczyła w postępowaniu jako powód albo pozwany, jeżeli osoba prawna nie była reprezentowana jako strona przez osobę upoważnioną do jej reprezentowania, jeżeli osoba, która nie ma zdolności procesowej, nie była reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego lub jeżeli przedstawiciel ustawowy lub pełnomocnik nie posiadał wymaganego umocowania do działania w imieniu strony lub dokonywania określonych czynności procesowych, o ile strona nie dokonała ich następczego potwierdzenia;
- pkt 9 – jeżeli wydano orzeczenie pomimo wystąpienia negatywnych przesłanek procesowych zawisłości sprawy lub powagi rzeczy osądzonej lub jeżeli zawarto ugodę sądową lub inną ugodę, która na mocy przepisów szczególnych posiada przymiot ugody sądowej;
- pkt 10 – jeżeli sąd, wbrew przepisom, wyłączył jawność rozprawy;
- pkt 11 – jeżeli wyrok jest obciążony wadliwością, która uniemożliwia jego analizę, w szczególności jeżeli tenor wyroku jest niezrozumiały, wewnętrznie sprzeczny lub sprzeczny z uzasadnieniem wyroku, jeżeli wyrok nie zawiera uzasadnienia faktów mających decydujące znaczenie dla sprawy lub jeżeli zachodzi sprzeczność w odniesieniu do faktów mających decydujące znaczenie dla sprawy między uzasadnieniem wyroku w części odnoszącej się do treści dokumentów lub protokołów dotyczących zeznań złożonych w toku postępowania a faktyczną treścią tych dokumentów lub protokołów;
- pkt 12 – jeżeli zasądzona kwota przekracza wartość roszczenia;
- pkt 13 – jeżeli sąd wydał wyrok w przedmiocie roszczenia zgłoszonego po terminie, w związku z czym powinno ono zostać odrzucone jako niedopuszczalne (art. 282 akapit pierwszy ZPP);
- pkt 14 – jeżeli przed wniesieniem pozwu nie przeprowadzono wymaganego prawnie postępowania medacyjnego ani innej alternatywnej metody rozstrzygnięcia sporów, w związku z czym pozew powinien zostać odrzucony.

Jeżeli miejsce pobytu lub zamieszkania strony znajduje się poza granicami Republiki Chorwacji, a jej adres zamieszkania jest znany, doręczenia pism sądowych należy dokonać zgodnie z przepisami międzynarodowymi wiążącymi Republikę Chorwacji oraz zgodnie z przepisami UE, w szczególności zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 861/2007.

1.7 Treść orzeczenia

Ponieważ nie istnieją przepisy szczególne dotyczące treści wyroku w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń, zastosowanie mają przepisy ogólne ZPP, tj. art. 338 ZPP, który stanowi, że wyrok sporządzony na piśmie składa się z komparcji, tenoru i uzasadnienia.

Komparcja wyroku musi zawierać: wskazanie, że wyrok wydano w imieniu Republiki Chorwacji; oznaczenie sądu; imię i nazwisko sędziego orzekającego w składzie jednoosobowym lub sędziego przewodniczącego składu orzekającego, sędziego sprawozdawcy i członków składu orzekającego, imię i nazwisko lub nazwę, numer identyfikacyjny oraz miejsce zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych lub pełnomocników; krótkie określenie przedmiotu sporu; datę zakończenia postępowania; oznaczenie stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, którzy brali udział w rozprawie; oraz datę ogłoszenia wyroku.

Tenor wyroku zawiera rozstrzygnięcie sądu o uwzględnieniu lub oddaleniu określonych roszczeń głównych i ubocznych stron, jak również rozstrzygnięcie o istnieniu lub nieistnieniu dochodzonego roszczenia (art. 333 ZPP).

W uzasadnieniu sąd streszcza żądania stron, fakty powołane przez strony oraz dowody potwierdzające te żądania. Sąd wskazuje również i wyjaśnia, które z powołanych faktów ustalił, dlaczego i w jaki sposób je ustalił oraz – jeżeli ustalił je przez przeprowadzenie dowodu – jakie dowody przeprowadził oraz jakimi przesłankami kierował się podczas oceny dowodów. Sąd wskazuje wyraźnie, które przepisy prawa materialnego zastosował, rozstrzygając o żądaniach stron, oraz w stosownych przypadkach wskazuje swoje stanowisko w sprawie twierdzeń stron dotyczących podstaw prawnych sporu oraz wszelkich wniosków lub sprzeciwów, do których nie odniósł się w rozstrzygnięciach wydawanych w toku postępowania.

W uzasadnieniu wyroku zaocznego lub wyroku wydanego w oparciu o uznanie powództwa lub zrzeczenie się roszczenia sąd wskazuje wyłącznie powody wydania takich wyroków.

1.8 Zwrot kosztów

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń sąd rozstrzyga o zwrocie kosztów na podstawie przepisów ogólnych ZPP, zgodnie z którymi strona, której powództwo oddalono w całości, musi pokryć koszty strony przeciwnej oraz interwenienta, który przystąpił do postępowania.

W przypadku częściowego uwzględnienia żądań stron sąd w pierwszej kolejności określa, w jakim odsetku uwzględni żądania obu stron, następnie odejmuje odsetek uwzględnionych żądań strony, w przypadku której ten odsetek jest mniejszy, od odsetka uwzględnionych żądań strony przeciwnej, po czym ustala kwotę kosztów indywidualnych i kosztów łącznych poniesionych przez stronę, w przypadku której odsetek uwzględnionych żądań jest większy, niezbędnych do właściwego przeprowadzenia postępowania, a następnie zasądza zwrot części takich kosztów łącznych tej stronie w wysokości odpowiadającej odsetkowi obliczonemu na podstawie odsetków uwzględnionych żądań obu stron postępowania. Odsetek żądań uwzględnionych w postępowaniu sąd określa na podstawie przyznanej kwoty, uwzględniając również moc dowodów powołanych na potwierdzenie roszczeń.

Bez uszczerbku dla powyższych zasad sąd może nakazać każdej stronie zwrot kosztów indywidualnych na rzecz strony przeciwnej na mocy art. 156 akapit pierwszy ZPP, zgodnie z którym strona ma obowiązek zwrócić stronie przeciwnej koszty poniesione z jej winy lub w wyniku dotyczącego jej zdarzenia, bez względu na wynik sprawy.

Jeżeli odsetek uwzględnionych żądań obu stron jest zbliżony, sąd może nakazać każdej ze stron pokrycie kosztów własnych lub nakazać jednej ze stron zwrot wyłącznie kosztów indywidualnych strony przeciwnej na mocy art. 156 akapit pierwszy ZPP.

Sąd może zobowiązać stronę do pokrycia wszystkich kosztów poniesionych przez stronę przeciwną oraz interwenienta, który przystąpił do postępowania, jeżeli powództwo strony przeciwnej zostało oddalone wyłącznie w stosunkowo niewielkiej części i strona ta nie poniosła osobnych kosztów w związku z tą częścią.

Strona ma jednak obowiązek – niezależnie od wyniku sprawy – zwrotu stronie przeciwnej wszelkich kosztów, które strona przeciwna poniosła z jej winy lub w wyniku dotyczącego jej zdarzenia.

1.9 Możliwość odwołania

Środki zaskarżenia regulują przepisy ogólne ZPP. Zgodnie z tymi przepisami w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń strony mogą wnieść apelację od wyroku lub zażalenie na postanowienie wydane w pierwszej instancji w terminie 15 dni od dnia doręczenia odpisu wyroku lub postanowienia.

Od wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie drobnych roszczeń można się odwołać, wyłącznie podnosząc zarzut niewłaściwego zastosowania prawa materialnego i rażącego naruszenia przepisów prawa cywilnego procesowego, o którym mowa w art. 354 akapit drugi ZPP (z wyjątkiem naruszenia, o którym mowa w art. 354 akapit drugi pkt 3 ZPP).

Ostatnia aktualizacja: 06/02/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.